

BRUKSHUNDEN

Deltag i Svenska Brukshundklubbens hundutställning i Stockholm den 29 september 1946. Anmäl Eder i god tid.

Observera utställningen i Sundsvall den 25 augusti 1946. Anmälningstiden utgår den 16/8 1946.

ZAZZO AV NORBERGA, SKKS 4778 VV. e. Red King av Fäbodalen, SKKS 2029 PP, u. Mountebanks Zig-Zag, SKKS 530 TT. Uppf. Kennel av Norberga, äg. Fru Astrid Källberg, Stockholm. Ägare herr Hilding Johansson, Norrbackagatan 72, 3 tr., Stockholm. Tel. 33 21 04.

Tidskriften "BRUKSHUNDEN"

Utgivare: SBK:s Stockholmsavdelning

Redaktör och ansvarig utgivare:
Sigfr. Sund, Pipersgatan 16, IV
Tel. 51 25 99

Skattmäst.: Verkm. E. Guldbrandson,
Katarina Bangata 26, Stockholm
Tel. 43 87 57
Postgiro 158283

Centralstyrelsens och Stockholmsavdelningens
gemensamma expedition,

Sveavägen 25—27, 3 tr., är öppen
kl. 11—16. Tel. 10 75 53
Centralstyrelsens postgiro 196952

Svenska Brukshundklubben är associerad
med Svenska Kennelklubben

Annonspriser:

1/1 sid. (200×140 mm) 100:- kr.
1/2 sid. (100×140 mm) 60:- kr.
1/4 sid. (100×70 mm) 35:- kr.
1/8 sid. (50×70 mm) 20:- kr.
1/16 sid. (25×70 mm) 10:- kr.
millimeterpris 25 öre på enkel spalt

Annonsorder och manuskript skola vara re-
daktionen tillhanda senast den 28 för att med
säkerhet kunna inflyta i nästa månads nr

Försäkra hundarna

Svenska Ömsesidiga Kreatursförsäkrings-
bolaget i Oreberg har under första halvåret
1946 utbetalt ersättningar för 136 st. hund-
dar enligt följande:

Överkörda av bil	32 st.
Överkörda av tåg	9 »
Försvunna under jakt	12 »
Valpsjuka	26 »
Lid. i matsmältningsorg.	3 »
Drunknade	2 »
Förgiftning	7 »
Förlossningshinder	2 »
Lamhet	3 »
Lunginflammation	2 »
Hjärtlidande	5 »
Sockersjuka	2 »
Blindhet	1 »
Livmoderinflammation	1 »
Vådaskjutning	3 »
Kvävning	2 »
Övriga orsaker	24 »

Summa 136 st.

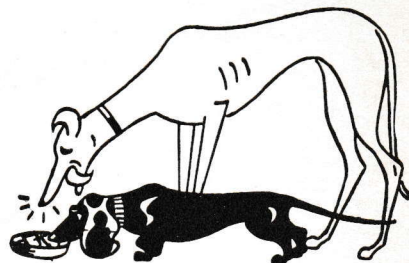
Gynna Annonsörerna!

Både hög och låg älska

TONNYS köttmjölskex

Nu kr. 1:35 per kg. (Kupongfritt)

Kända kennelmän om Tonny's:

Friherre Carl Leuhusen,
sekr. i Svenska Kennelklubben.

... Jag vill oförbehållsamt erkän-
na, att hundbröd av Tengens till-
verkning regelbundet gives mina
hundar. För närvarande sker ut-
fodringen till stor del med Ton-
nys Köttmjölskex, som genom sin
stora halt av kött är ett utmärkt
komplement till den i dessa ran-
soneringstider eljest kanske allt-
för ensidiga kosten.

Carl Leuhusen

Greve Björn von Rosen.

Tonnys Köttmjölskex har jag an-
vänt sedan flera år. Jag finner
det vara ett fullgott hundbröd,
i kvalitetsnivå med de engelska
fabrikat jag tidigare provat.

Björn von Rosen

Axel Hellgren, instruktör i
Svenska Brukshundklubben.

I min uppfödning av de hundar
jag har under brukshundsres-
syr, använder jag i stor utsträck-
ning Tonny's Köttmjölskex, som
jag kunnat konstatera har en
synnerligen god inverkan på
hundarnas kondition och välbefinnande.

Axel Hellgren

A.-B. TENGERS HUNDBRÖDSFABRIK • STOCKHOLM

BRUKSHUNDEN

Organ för avel och dressyr av raserna:

BOXER, COLLIE, DOBERMANN, RIESENSCHNAUZER, ROTTWEILER och SCHÄFER

ARG. 7

JULI

1946

Nr 6

Vad sig i »riket» tilldragit

Första halvåret har passerats. Ett och annat har inträffat inom SBK. Framgångar och besvikelser har kunnat noteras. Våren såg mörk ut. Valpsjukan stack åter upp sitt vedervärdiga »huvud». Därmed kom också besvikelserna i form av avslag på våra ansökningar om att få hålla utställningar och bruksprov och framförallt dressyrkurser. Ingenting kunde vi göra däråt. Vi fingo foga oss i ödet, se tiden an och vänta och hoppas på att en ljusning skulle skönjas. — För Stockholms del såg det närmast hopplöst ut, då läget på andra håll däremot var något ljusare. Nu vill det emellertid synas som om förhållandet i berört avseende s. a. s. återgått till det normala, dvs. med relativt få inrapporterade valpsjukefall.

Maj månads rapport visade att Malmö län hade 48 fall, medan grannlandet — hur otroligt det än kan förefalla — icke hade ett enda valpsjukefall! För Stockholms del hade av ca 9000 hundar blott 25 stycken behandlats för valpsjuka! Med anledning härav har också Kungl. Medicinalstyrelsen kunnat tillstyrka ett flertal under senaste månaden till olika länsstyrelser ställda ansökningar angående såväl utställningar som bruksprov. Och sålunda har bruksprov hållits i Södertälje, Norrköping, Göteborg, Uppsala och Stockholm. Vidare har en hel del mera lokalbetonade tävlingar hållits, varvid den nystartade appellklassen »kommit till användning». Denna tävlingsgren — visserligen enkel — torde nog kunna hänföras till den allra viktigaste, ty det är just där som nybörjaren skall härdas

för kommande duster i svårare klasser. I appellklassen bör nybörjaren hålla sig kvar så länge, att han själv förvärvat den nödvändiga tävlingsrutinen och hans hund blivit så utbildad, att den kan uppnå åtminstone 275 poäng av de 300 möjliga. Sådana moment som spårning och lydnad får icke under några förhållanden förfuskas! Det är naturligt, att man först lär sig krypa . . .

Årets tävlingar har arrangerats på ett mönstergillt sätt, och detta har varit möjligt därför att medlemmarna — som sig bör — hjälpt till var och en på sitt sätt.

Brukshundklubben fick nöjet att anordna årets första hundutställning inom kennelassociationen genom vår nystartade *Boråsavdelning*, som med en energi gränssande till det hart när otroliga satte igång med förberedelserna — assisterade av medlemmar ur Föreningen Brukshundarna — och lyckades genomföra uppgiften på ett föredömligt sätt. Utställningens kommissarie, köpman Harald Ljungberg, var nog glad, då söndagen den 16 juni 1946 gått till ända och han kunde andas ut efter ett väl förrättat värv.

En mycket flott och väl genomtänkt uppvisning med en grupp hundar ur Föreningen Brukshundarna ägde rum och skördade livliga och välförtjänta applåder från den mångtusenhövdade publiken.

För första gången på mycket länge hade klubben nöjet att som prisdomare för schäfer få se den i Norge mycket anlitade herr Egil Larsen från Oslo. Hr Larsen gick i land med uppgiften på ett i allo förtjänstfullt sätt, ty några missljud har ej hörts

Sekreteraren har ordet

Juni månad igångsattes utställnings-säsongen med SBK:s stora utställning i Borås. Denna blev ur alla synpunkter en glänsande succé. SBK hade bland annat glädjen att vid denna som prisdomare se en norsk gäst, herr Egil Larsen.

Av särskilt intresse vid denna utställning var det stora antalet collie, som representerades av ej mindre än 21 stycken i stort sett goda hundar. Det vill härigenom synas, som om collien håller på att bli en moderas och att collieägarna i större utsträckning än tidigare beslutat sig för att delta i det allmänt erkända kennelarbetet. Härigenom är otvivelaktigt grunden lagd till en sund collieavel. Av särskilt intresse är

av, vilket är ett betyg så gott som något. — Samma är förhållandet även beträffande utställningens båda andra fungerande prisdomare — civilingenjör Birger Dahlin och kontorschef Thor Berneck, vilken senare för övrigt debuterade som boxerexpert.

Pristagarna i konkurrenssklasserna erhöles mycket flotta priser, skänkta av personer, som på detta sätt velat ge klubben sitt stöd. Hjärtligt tack! I anslutning härtill vilja vi framföra klubbens förbindliga tack till alla firmor och enskilda, vilka — genom att annonsera i utställningskatalogen — också stött vår sak!

Tre hundar har erövat titeln *bruksprovschampion*, nämligen: Schäfertiken Hushagens Cora (spårhund), dobermannpinschertiken Törnevallens Lola (Loo) (sjukvårdshund) och rottweilerhunden Roy av Wennberga (skyddshund).

Allt flera hundägare har fått upp ögonen för hunduppfostrans nödvändighet och deltaga med liv och lust i klubbens dressyrkurser. I huvudstaden avslutades den 7 juni en kurs och 40 deltagare erhöles diplom.

Slutligen må framhållas det livliga intresse för hunduppfostran som är tillfinnandes i Hälsingborg, där efter avslutad dressyrkurs 15 förare erövrade diplom. Vidare i Visby och Karlskrona, där officiella tävlingar hållits i appellklassen och stortartade resultat uppnåts.

Sigfr. Sund

i detta sammanhang, att en collie blev boråsartens vackraste hund.

Arrangemangen vid boråsutställningen äro värda allt beröm. Samarbetet tycks ha varit utmärkt gott. Den av föreningen Brukshundarna anordnade uppvisningen var av mycket hög klass.

Undertecknad har under den senaste månaden passat på tillfället att besöka ett antal kennlar i Schweiz, där hundsporten åtminstone i vissa avseenden står på lika hög ståndpunkt som hos oss. Således är intresset för brukshundsarbetet och framför allt skydds- och spårarbetet mycket stort. Praktiskt taget alla hundar av kvalitet underkastas utbildning i någon av dessa klasser. Jag hade icke tillfälle att besöka någon utställning men kunde ändå på grund av allmänt visat tillmötesgående bilda mig en rätt god uppfattning om hundmaterialet, varför jag även vågar dra den slutsatsen, att Schweiz beträffande topphundar har ett något bättre material än vi, medan däremot det svenska genomsnittet torde ligga på ett högre plan. De schweiziska schäfrarna voro sålunda lätt uppdelade i två grupper, den ena i kvalitativt utmärkta hundar och den andra i mycket dåligt material. Ur den första gruppen har till Sverige hämtats två hundar, en för kennel av Asabos räkning till direktör Henrik Andréasson, en enligt min uppfattning utmärkt 14 månaders unghund. Jag är övertygad om att brukshundsfolket har anledning vara direktör Andréasson tacksam för den stora uppföring han härigenom gjort, då en hund av här ifrågasvarande kvalitet givetvis betingar kostnader, som ligger långt utöver vad vi annars äro vana vid. Den andra schäfern, en mycket lovande valp, har hämtats till Svärdsgårdens kennel, en lovande riesenschnauzervalp har införts för revisor Erik Gustafssons räkning och en 4 månaders boxer har av för Sverige ovanligt lämplig härstamning har inköpts. För egen del har jag medtagit en rottweilervalp.

Den 25 augusti anordnar SBK en utställning i Sundsvall (se separat annons på annat ställe i tidskriften) och den 29 september äger den stora internordiska ut-

LUND

Vårterminens nybörjarkurs, omfattande ett 20-tal hundar, avslutades med appellprov söndagen den 2 juli. Intresset har varit påfallande stort hos kursdeltagarna och ett flertal hundar har visat mycket goda anlag. Intresset har bl. a. tagit sig uttryck i en begäran om kursens fortsättande med ett par kvällstimmar i veckan, och arbetsutskottet har ställt sig välviligt till detta önskemål. Det är nu en gång så, att det är förarna, som fordra den mesta träningen. Hunden kan icke bättre än vad föraren förmår få den till. Man får hoppas, att medlemmarna går in för att träna sina hundar enskilt i större utsträckning. Det går icke att komma till något resultat enbart på grundval av kurslektionerna.

Under den gångna säsongen 1945—1946 har samarbete etablerats mellan Malmö- och Lundaavdelningarna i form av tävlingar, som hitintills haft enbart appellkaraktär. Första tävlingen på hösten 1945, som omfattade ett 30-tal hundar, hade till ändamål att uppdelade hundarna i tvenne grupper. De hundar, som uppnådde en viss bestämd normalpoäng uppflyttades i högre appellklassen med svårare appellprov. Andra tävlingen, som förlagts till Lund, gick sålunda i två klasser. I högre klassen segrade S. A. Skantz collie King med 182 poäng tätt följd av E. Hwassers Cajo med 181 poäng. Meningen med dessa tävlingar är dels att driva upp intresset, dels att ge förarna tävlingsrutin och slutligen att få med relativt nya hundar för att på så sätt vidmakthålla intresset hos förarna för brukshundarbetet. På grund av i Malmö grasserande valpsjuka ha sorgligt nog inga tävlingar kunnat äga rum denna vår. Emellertid kom den livaktiga Hälsingborgsavdelningen i april månad med inbjudan till diskussion om inbördes tävlingar mellan Malmö-, Lunda- och Hälsingborgsavdel-

ställningen i Stockholm rum med en engelsk prisdomare för schäfer och en schweizisk för rottweiler. Mera om denna utställning liksom även om i samband med denna anordnade internordiska bruksproven kommer att inflyta i nästa nummer av tidskriften.

Sven Hydén.

ningarna om vandringspris i resp. nybörjarklasser. Förslaget väckte strax genklang hos de övriga avdelningarna. Vi kom emellertid med motförslaget att utvidga Malmö—Lundtävlingarna för att få med relativt otränade hundar och förare. Efter korrespondens enades de berörda avdelningarna om ett sammanträde i Lund för utarbetande av ett arbetsprogram. Vid sammanträde den 19 maj beslöt det s. k. samarbetsutskottet att tillsätta en tävlingskommitté, bestående av två ledamöter från varje förering, därvid ordförandeposten skulle alternera mellan representanter för resp. avdelningar efter tävlingsorten.

Samarbetskommittén gick in för en kombination av Lunda- och Hälsingborgsförslagen, därvid viss poängsumma skulle bli avgörande för uppflyttning till högre appellklass resp. specialklass, den senare omfattande resp. nybörjarklasser. Hundar, som tidigare tävlat i nybörjarklass och där godkänts, skall tävla direkt i denna klass. Förslagsvis skall tre tävlingar hållas varje höst och vår, en gång i varje stad. Vi förvänta goda resultat av det inledda samarbetet till brukshundrörelsens fromma. Icke minst kommer dessa föreslagna tävlingar att bli en synnerligen god träning för de nyblivna C-domarna samt tävlingsfunktionärerna i gemen.

Under nyssnämnda säsong har vår avdelning för klubbmedlemmarna anordnat en tre- och en femserietävling i svår appelldressyr. Som överlägsen segrare i femserietävlingen utgick E. Hwassers schäfer Cajo av Kvarnåsa, som gått synnerligen jämnt och vunnit samtliga fem tävlingar, vilka ägt rum i alla slags väder; i regn, i snö och stekande sommarsol. Av möjliga 1100 poäng uppnådde Cajo 998. Tre-serietävlingen såg som segrare N. Olssons schäfer Abbo, en synnerligen lovande unghund, energisk men ännu något osäker i platsliggande och skottoberördhet.

I nybörjarkursen utgick schäfern Aia av Klodoburg som segrare efter hård strid med airdaleteriern Lord. Bägge hundarna äro unga och synnerligen lovande och det är att beklaga, att airdaleteriern frånryckts brukshundrörelsen. Aia vann på sin säkra apportionering.

Prislistan för tävlingarna fick följande utseende:

Femserietävlingen: 1) Cajo av Kvarnåsa, sch. ägare E. Hwasser 199,6 medelpoäng. 2) Conny, collie, ägare H. G. Ekstedt, 172,5 medelpoäng. 3) Cachorras Clodo, sch. ägare G. Hjortsberg, 149,3 medelpoäng.

Tre-serietävlingen: 1) Abbo, sch. ägare N. Olsson, 125½ medelpoäng. 2) Max, sch. ägare T. Bjarke, 69½ medelpoäng.

Nybörjarkursen: 1) Aia av Klodoburg, sch. ägare A.-G. Persson 135 p. 2) Lord, airdaleterrier, ägare B. Tullin 128 p. 3) Roya, collie, ägare A. Krook 111 p. 4) Lorry, riesenschn. ägare R. Wrage 98 p. 5) Sappo, fox-terrier, ägare J. Mårtensson 89 p.

Pris till yngste deltagare tilldelades P. Flaum, intresserad skolpojke. Prisutdelningen förrättades vid ett samkväm med föreningsmedlemmarna måndagen den 3 juni å Stadsparkskaféet, då en ingående kritik lämnades över varje deltagande hund. Till hösten upptas kampen med Hälsingborg och Malmö. Vi skall ej komma oförberedda!

Hw.

Tävlingen i Helenelund

den 10 juni 1946

SKYDDSHUNDSKLASS:

Nybörjarklass: 1) *Ulf av Fenrisulven (Sapp)*, 2319 TT, sch Nils Löwenborg, Hammarbyhöjden, 348 p uppfl. *Högre klass:* 1) *Dennis*, 1989 UU, sch K W Bommelin, Stockholm 39, 497 p uppfl. 2) *Zorro*, 289 SS, sch Sture Lindholm, Östertälje, 462 p gk. *Segrarklass:* 1) *champion Roy av Wennberga*, 577 SS, rottw Erik Bennvik, Sundbyberg, 652 p. 2) *Charlas Excelsior*, 1279 RR, sch Frans Karlsson, Råsunda, 595 p gk. 3) *Enghälls Buddy*, 319 RR, sch Harry Widgren, Norrköping. 514 p gk.

SPÄRHUNDSKLASS:

Nybörjarklass: 1) *Zenta*, 1144 UU, sch Sven Nordeman, Södertälje, 355 p uppfl. 2) *Ja-Ja av Aros*, 545 UU, sch Uno Jerretoft, Stockholm, 289 p gk. *Ch Raj*, 601 TT, rottw Oscar Persson, Sthlm, 230 p ej gk. *Säterjäntans Ondra*, 5122 UU, sch Einar Öhrn, Sthlm, 190 p ej gk. *Rita*, 2059 PP, rottw Elsa Strömberg, Alsten, 144 p ej gk. *Bonnie av Caesar*, 39 VV, sch G Rosén, Sthlm, ej gk. *Högre klass:* 1)

Jacki, 81 TT, riesenschn Elon Ahlberg, Sthlm 39, 334 p gk. *Segrarklass:* 1) *Ch Solåkers Curt (King)*, 234 MM, sch Knut Törnkqvist, Sthlm, 599 p. 1—10 *Lord*, Sthlms pol. tjänstehund, sch Knut Nystedt, Sthlm, 353 p ej gk.

RAPPORRHUNDSKLASS:

Nybörjarklass: 1) *Ray*, 2381 TT, sch John Pettersson, Västerås, 350 p uppfl. 2) *King av Thonnybo*, 4063 UU, rottw Iris Johansson, Uppsala, 301 p uppfl. *Högre klass:* 1) *Rinti*, 41 UU, sch Harry Westman, Västerås, 472 p uppfl. 2) *Kali av Asabo*, 37 SS, sch Gunnar Atteby, Åkeshov, 444 p uppfl. 3) *Orrstugans Conga*, 876 UU, N G Karlsson, Tumba, 363 p gk. *Bessi av Kolarbo*, 2190 UU, sch Sven Nilengren, Hammarbyhöjden, 226 p ej gk. *Segrarklass:* 1) *Rigo av Aros*, 338 SS, boxer Carl-Ake Hultgren, Västerås, 479 p cert. 2) *Ch Robin*, 415 SS, sch H Wendin, Uppsala, 453 p certpoäng. *Prince Noir*, 561 RR, riesenschn Isidor Karlsson, Sthlm, ställde upp men bröt tävlingen.

SJUKVARDSHUNDSKLASS:

Segrarklass: 1) *Ch Törnevallens Lola (Loo)*, 2729 PP, doberm Tauve Andersson, Sthlm, 374 p och bruksprovschampionat.

APPELLKLASSEN:

Uppflyttade: 1) *Jim (Djingis Khan)*, 5066 UU, sch Ivar Palmer, Stocksund, 287½ p. 2) *Rick av Raggåsa*, 3175 VV, sch Helmer Åstrand, Älvsjö, 262½ p. 3) *Azza av Asabo*, 5047 UU, sch Herold Vetter, Enskede, 260 p. 4) *Pontus*, 4512 VV, sch Enar Hellkvist, Enskede, 249 p. 5) *Jack*, 5623 UU, sch John Johansson, Södertälje, 247½ p. 6) *Nunne av Trebergsklippan*, 1791 VV, sch fr M Olsson, Sthlm, 247½ p. 7) *Hushagens Mr X*, 3624 VV, sch Martin Norman, Södertälje, 240½ p. 8) *Lordy*, 5354 VV, sch Bror Wennström, Solna, 239 p. 9) *Njalle*, 9163 VV, riesenschn Nils Markstedt, Södertälje, 231 p. 10) *Sassa*, 3861 UU, sch O D Johansson, Nockeby, 220½ p. 11) *Lippe*, 7341 VV, sch Erik Sundlöv, Klinten, 218 p. 12) *Bergsunds Nora*, 4585 UU, riesenschn Erik Gustavsson, Enskede, 215½ p. 13) *Hushagens Lord*, 3643 VV, sch Martin Nilsson, Södertälje, 211 p. *Godkända:* 14) *Tanganyikas Zonge*, 2241 UU, sch Tord Holm, Sthlm, 200 p. 15) *Kyrkvikens Rickie*, 3996 UU, riesenschn Vera Andahl, Tureberg, 191½ p. 16) *Lucas av Christensén*, 4314 UU, collie, Nina Hallrup, Tureberg, 153 p.

Tävlingen, som gynnades av ett strålände väder, dömdes av inte mindre än fyra prisdomarlag, varför möjlighet fanns att återvända till »fosterjorden» innan mörkrets inbrott.

Sexton förare ställde upp i appellklassen och därmed kan vi anse nyrekryteringen säkrad, ty det var mycket goda och intresserade »nybörjare» som gjorde sin entré. Välkomna åter!

S. S.

HÄLSINGBORG

Lördagen den 15 juni 1946 var kall, blåsig och kulen, då den utmärkta Hälsingborgs-avdelningen började sin klubbävling på Bergafältet. På söndagen, den 16:e, då tävlingen fortsatte, tittade solen fram och spred en behaglig värme, som livade upp deltagarna, vilka utförde storartade prestationer med sina hundar, varom följande resultatlista skvallrar.

APPELLKLASSEN

Uppflyttade: 1) *Varja* sch, Knut Persson, Hbg, 269 $\frac{2}{3}$ p. 2) *Tot*, 3009 UU, sch, Johan Moberg, Höganäs, 268 $\frac{2}{3}$ p. 3) *Sickan*, 3890 UU, sch, Viking Salomonsson, Hbg, 237 $\frac{1}{3}$ p. 4) *Harras*, 3712 VV, sch, Enar Davidsson, Hbg, 228 $\frac{2}{3}$ p. 5) *Puck*, 1986 VV, sch, Erik Zaar, Bjuv, 223 $\frac{1}{3}$ p. 6) *Tudor (Puck)* av *Trebergs-klippan*, 2800 VV, sch, Åke Nilsson, Hbg, 222 p. 7) *Nadja*, collie, Gösta Nilsson, Hbg, 219 $\frac{2}{3}$ p. 8) *Cherry*, 4414 UU, collie, Verner Svensson, Jonstorp, 215 $\frac{2}{3}$ p. 9) *Zeppo*, 10 VV, sch, Annie-Boel Andersson, Nyhamnsläge, 214 $\frac{1}{3}$ p.

Godkända: 10) *Bill*, 8320 VV, sch, Ingvar Rolfner, Brunnby, 203 p. 11) *Sickan*, sch, Ingri Nilsson, Krapperud, 193 p ej godkänd. 12) *Tarzan*, 1520 TT, sch, Inga Cunow, Fleninge, 184 $\frac{1}{3}$ p. 13) *Punci*, collie, Åke Ranebjer, Hbg, 176 $\frac{1}{3}$ p. 14) *Pojken*, 1864 TT, sch, Pauli Nilsson, Höganäs, 167 $\frac{2}{3}$ p. 15) *Tessie*, 967 VV, dob, Sven Rosén, Vallåkra, 165 p. 16) *Zasha*, 4404 VV, sch, Osvald Freij, Påarp, 161 p. 17) *Monna*, 1990 VV, sch, Knut Burén, Höganäs, 151 $\frac{2}{3}$ p. 18) *Gaj*, sch, Ivan Eketorp, Höganäs, 141 $\frac{1}{3}$ p ej gk.

ANLAGSPROV

Rönngårdens Tua, 9900 VV, sch, Johan Moberg, Höganäs; *Anita*, 9303 VV, sch, Gunnar Persson, Norra Vram; *Clan*, 9093 VV, sch, Knut Hultberg, Viken; *Lorry*, sch, fru Ruth Ahlbin, Brunnby; *Lucky*, spaniel, fru Els-Mari

Persson, Höganäs; *Lissie*, pointer, fru Ann-Mari Nilsson, Höganäs.

Prövningsdomare: Sund, Åke Lundkvist och Åke Nilsson.

Och så var en ansträngande tävlingsdag tilländalupen, en dag, som många säkert önska tillbaka.

X.

Bror Wennström skänker pris till kvinnlig förare

»Brollan», den entusiastiske tävlingsförelaren, som är hemmahörande i Hagalund, Solna stads mest patriotiska stadsdel, har velat slå ett slag för den kvinnliga fägringen på våra bruksprov och skänkt ett mycket vackert pris, som skall tillfalla den dam, som vinner segrarklassen och erhåller championcertifikat. Ett näpet uppslag, som bör anammas av flera »prisivare» inom de olika lokalavdelningarna. Heja och tack!

—d

B-domare

På förekommen anledning meddelas, att samtliga personer, som genomgått särskilt prov och därefter på förslag av SBK:s Centralstyrelse av Svenska Kennelklubbens styrelse godkänts som prisdomare vid bruksprov, äro B-domare, såvida de ej fått särskilt meddelande om att de utsetts till A-domare.

Varför bara schäfer?

Telefonen ringde. Hallå! En röst i andra ändan — vad innerst... finns det ingen som kan fotografera andra hundar än schäfrar?

— Jo, då.

— Men de' ser inte så ut, de' e' ju bara schäfrar på tidskriftens första sida.

— Kan nog vara riktigt, men detta är beroende på att bara schäferägare skickar in foton och de beslutade trettiofem kronorna, som en så'n publicering kostar.

— Jaaa-sååå.

Avringning.

ANMÄL EDER HUND

till klubbens utställningar i Sundsvall
d. 25/8 och i Stockholm d. 29/9 1946.

Vad anser Ni själv?

Diskussionens vågor ha alltid gått höga angående avels- och uppfödningfrågor. Vad avelshunden beträffar, får man ofta höra den åsikten framföras, att ägaren till en prima avelshund bör känna sitt ansvar, så att han ej lånar ut sin hund åt en mindre lyckad tik. Denna synpunkt kan nog tyckas vara riktig, men om man drar ut konsekvenserna härav, så finner man att ett allvarligt problem uppställer sig, nämligen följande:

Tikägaren har fattat ett oryggligt beslut att para sin älskling, fast den ej tillhör skönheterens skara, utan fått nöja sig med ett andra- eller tredjepris i öppen klass på utställning. Tiken har emellertid trevlig karaktär, är from och pålitlig mot barn osv. Kort sagt, ägaren har kanske just på grund av dessa tikens goda egenskaper beslutat sig att para henne för att behålla en valp, som är lika skön till själen och helst skönare till »kroppen» än sin moder. Detta är en god tanke, som är värd all aktning. »En sund själ i en sund kropp», det antika grekiska idealet, kommer i alla tider att vara ett eftersträfvansvärt mål. Nåväl, om nu tikägaren med detta mål i sikte förhör sig hos ägaren till en meriterad avelshund angående parning och får till svar, att hunden ej utlånas till en tik med så ringa meriter, vad blir då den logiska följden? Jo, helt enkelt att den besvikna tikägaren tvingas att som avelspartner välja ett sämre exemplar av rasen ifråga. Hans ärliga uppsåt att få fram även de bästa kroppsliga företräden hos de blivande valparna har misslyckats, och i harmoni kanske han väljer första bästa hanhund. Osportsmannamässigt, säger läsaren. Nåja, av 100 människor kanske 10 % är födda sportmän; jag tror emellertid optimistiskt nog, att åtminstone 50 % kan genom uppfostran insupa den goda sportsmananda.

Om nyssnämnda exempel mångfaldigas tillräckligt, skulle snart inom rasen utkristallisera sig två skikt eller klasser, en »överklass» med endast »blåblodiga» anor och en »proletärklass» med anor som folk har mest. Vad aveln emellertid syftar till är att förädla rasen och göra den så

homogen som möjligt. Reflexionen gör sig själv!

Nu invänder kanske den i kennelfrågor även obetydligt bevandrade läsaren att aveln till säkerligen 90 % handhaves av kunniga och ansvarskännande kennelmän eller -kvinnor, varför ovan anförda exempel och dess möjliga konsekvenser i praktiken reduceras till ett minimum.

Problemet är emellertid inte så enkelt. En mycket stor procent *mindervärdiga* hundar avlas fram av privata uppfödare i deras egenskap av lyckliga tikägare. Bote-medlet mot detta är helt enkelt upplysning! Här skulle SKK och SBK genom intensifierad upplysningsverksamhet kunna slå ett stort slag för avelsarbetet. Vidare skulle man kunna tänka sig, att domaren till bedömningskritiken beträffande speciellt tikarna, avgav ett positivt eller negativt utlåtande om deras lämplighet i aveln. Detta utlåtande kan naturligtvis ej innebära ett kategoriskt utdömande av en hund, utan endast teoretiskt basera sig på hundens exteriör och karaktär, den lilla smula av densamma som kan komma till synes på en utställning, och slutligen på stamtavlans kvalitet.

All teori är emellertid grå, och det har förekommit att en tik, som kanske fått ett tredje pris i öppen klass, med en lämplig hanhund har lämnat avkomma som gått i topp. Sådana fall äro dock i det stora hela undantag, som dock bekräfta regeln.

Aveln ligger ju i händerna på tikägarna och därför bör hos dessa inpräntas, om och om igen, att kvalitet varar längst. Hundaveln lyder visserligen inga strängt matematiska lagar, så att t. ex. efter två champions endast skulle utfalla championavkomma; och det är också det ovissa som ger hundsporten och avelsarbetet dess tjusning. *Tikägaren bör emellertid, såvida han ej själv är expert i avelsfrågor, hänvända sig till avelsrådet och ta dess tjänster i anspråk, när han tänker para sin tik. Kunde den största procenten av alla tikägare bringas dithän, så vore oändligt mycket vunnet. För att nå detta mål måste en goodwill skapas för avelsrådet, så att tikägarna förtroendefullt kan vända sig till*

Dobermannen

Har man skaffat sig en dobermann och lyckats utbilda den till en brukshund, som kan hävda sig på tävlingsbanan och — som sig bör — blivit lydig och trevlig, då känner man sig tillfreds och skulle aldrig kunna tänka sig en hund av en annan ras.

För att i någon mån bidra till att dobermannen inte skall — såsom tidigare — komma i vanrykte, vilket oftast är liktydigt med att den kommit i »dåliga» händer, vill jag med denna lilla artikel försöka klarlägga mina erfarenheter beträffande denna hund och eventuellt få igång en diskussion oss brukshundsmedlemmar emellan.

Jag vill visst inte på något sätt göra gällande, att jag är någon expert på dobermann, men det är bara så att jag och min hund ha s. a. s. »samma våglängd» och därför arbetar så bra ihop.

Den som ämnar skaffa sig en hund skall inte helt plötsligt »stanna» inför dobermannen, därför att den är så vacker, elegant och smidig i sina rörelse, utan vederbörande bör först göra klart för sig om han »passar» för en så livlig och intelligent hund.

Dobermannen har stora »svängningar» i sitt temperament och fordrar därför en lugn, målmedveten och fast person som förare. Om dobermannen blir glad — som han nästan ständigt är — blir den det så där översvallande så att han kan hoppa över små hus. Därför måste han på lämpligt sätt lugnas ned, vilket kan vara nog så svårt ibland, särskilt om föraren är hetlevrad.

Vad jag anser vara den vitalaste punkten är att hålla dobermannen inom rimliga gränser, då det gäller glädje, arbetsiver och lek, ty eljest kan det inträffa, att han gör utflykter vid de mest olämpliga tillfällen.

Dobermannen måste rastas väl, få löpa fritt i skog och mark minst en timme om dagen och då helst under lek med annan hund (först sedan han är absolut färdig beträffande inkallning! Red:s anm.). När

detsamma. Skulle man ej kunna tänka sig, att Kennelklubben i detta avseende skulle kunna göra en smula reklam?

Mrs Fancy.

han leker skall det gå undan över stock och sten, i kärr och moras och inga hinder får finnas härvidlag. Han blir då orädd, hård och oöm och härdad mot vatten och kyla. Om vintern skall han vistas ute som vanligt, oavsett hur kallt det är, ty då får han en härdig päls. I snön far han fram som en projektil och där snön är som djupast är det roligast att leka — detta dock sagt med tanke på mellansvenska förhållanden.

Dobermannägaren skall se till att hunden inte får tillfälle att redan som liten valp morra och visa ilska mot andra hundar eller »påfallande intresse» för andra djur — som småfåglar, ekorrar eller annat vilt — ty om så får ske och om inte den lusten »plockas» ur honom från första stund, får man också dragas med följande »olägenhet» så länge hunden lever. En hundilsken och dessutom viltjagande hund är värdelös och ger ägaren det betyg, som han förtjänar!

I detta sammanhang vore det mycket att anföra, men som spaltutrymme inte medger någon längre utläggning får jag som slutomdöme anföra, att envar person, som ämnar skaffa sig en dobermann, måste göra klart för sig om han har tid med en sådan hund, har lämplig mark och framförallt besitter det rätta sinnet, dvs. är lugn, tålmodig, men först och sist konsekvent. Finns dessa förutsättningar är saken klar, och Du behöver aldrig ångra Ditt val!

Egni Dnulhá

Använd hundplattan »JOY»

som sedan 2 år tillbaka använts inom svenska armén. Tillverkas för såväl herr- som damcyklar.

Pris Kr 21:— inklusive oms.

K. G. ORHEM

Lugna gatan 3, Enskede. Tel. 48 30 47

TRIMMA EDER HUND

och deltag med den i höstens utställningar och bruksprov!

Prövningsordning för vallhundar

I. LYDNADSPROV.

1. *Linförighet*. Kommando »Fot». (Hunden, som föres i fritt hängande lina, skall villigt följa föraren, gående vid dennes vänstra sida med bogen i jämnhöjd med förarens knä. Linförigheten skall provas i olika gångarter och i samband med vändningar. Då föraren gör halt, skall hunden utan kommando genast stanna stående eller sittande vid förarens vänstra sida. Endast vid förändringar av gångart får kommandoordet upprepas.)
2. *Fritt följ vid sidan*. Kommando »Fot». (Hunden föres ej i lina. Provet utföres f. ö. lika med föregående. Hunden bör dock föras genom en grupp på tre à fem personer.)
3. *Inkallande*. Kommando »Hit». (Vid något tillfälle under provet skall hunden inkallas av föraren.)
4. *Skallgivning*. Kommando »Skall». (Hunden skall, sittande vid förarens sida, skälla på förarens kommando.)
5. *Fritt hopp över häck*. Kommando »Hopp». (Häckens eller grindens höjd omkring 1 meter. Grinden är fristående, ej i förbindelse med stängsel. På kommando skall hunden hoppa över hindret. Föraren går med hunden fritt vid sidan fram mot hindret, kommanderar på lämpligt avstånd hunden att hoppa, passerar själv hindret och fortsätter därefter marschen med hunden fritt vid sidan.)
6. *Platsliggande*. Kommando »Plats, stanna kvar». (På kommando eller handtecken skall hunden, antingen han står, sitter eller är i rörelse, snabbt lägga sig, varefter hunden, sedan föraren avlägsnat sig ungefär 75 meter och förbliver synlig för hunden, skall kvarligga c:a 5 minuter.)

II. KARAKTÄRSPROV:

7. *Skottoberördhet*. (I anslutning till mom. 6, Platsliggande, avskjutes c:a 50 meter från den alltjämt liggande hunden tre skott kort efter varandra,

varvid hunden utan att giva ljud ifrån sig skall kvarstanna på sin plats. Där-
efter avhämtas hunden av föraren.)

8. *Uppträdande vid plötsliga överraskningar och höga ljud*. (Föraren går med hunden fritt vid sidan i anvisad riktning. Under marschen inträffar plötsliga överraskningar och höga ljud. Hunden skall förhålla sig relativt oberörd och får ej visa rädsla, bitskhet eller göra flyktförsök.)

III. VALLNINGSPROV:

9. *Drivning av hjord genom tre par grindar*. (Särskilt kommandoord obehövt. Föraren ger tecken med handen åt hunden, och föraren äger att följa bakom fårflocken, då denna passerar mellan grindarna.)
10. *Samling av spridd hjord och hophållning av densamma*. Kommando »Samla, gå ikring».
11. *Drivning av samlad hjord på väg eller mellan områden, där betning ej får ske*. Valfritt kommando. (Föraren går före hjorden, som sammanhålles bakifrån av hunden.)
12. *Vallning av hjord på väg och dikesrenar med förbudet betesområde på vardera sidan av vägdikena*. Kommando »Gränsen». (Under långsam marsch skall föraren låta fåren avbeta dikesrenarna utan att skada närstående gröda.)
13. *Indrivning av hjord i inhägnad mindre fälla med trång ingång*. Kommando »Driv in». (Föraren skall utan att själv gå in i fällan låta hunden på kommando eller tecken driva in hjorden i densamma.)
14. *Uppsökande av vilsekommet får och återförande av detsamma till föraren*. Kommando »Sök». (Ett får föres gående på marken avsides, t. ex. in i en skogsdunge. Hunden släpps för att uppsöka fåret; hunden skall återföra fåret till föraren.)
15. *Bevakning av hjord i förarens frånvaro*. Kommando »Vakta». (För äldre hund tillåtes användande av kommandoord han en gång blivit lärd. Även visslingar eller tecken äro tillåtna. För yngre hund åter, som dresserats, sedan vallhundstävlingarna började,

En intervju med Alaska- björnen

Det stod snart ganska klart för mig, att det var en stor »grisslebjörn» jag hade framför mig, när jag blev föreställd för den storgrova guldrävaren och geologen David Flood, som är känd här i landet från sina radioföredrag och genom sin år 1940 utkomna bok »Med gott humör i bagaget». Innan han emigrerade till Amerika för cirka fyrtio år sedan, var han här hemma vad man kallar en slagbjörn, som bl. a. var med och reste »stommen» till vårt nu härskande regeringsparti. Han var en pionjär och ett gott föredöme för alla, som kommo i hans väg.

Strapatser av oanade dimensioner har han under sina färder fått utstå, varom hans rese-skildringar låta berätta. Jag försäkrar, att har man fått en av hans utmärkta böcker i sina händer, så lägger man den inte ifrån sig, förrän man läst ut den, läst om hans fantastiska duster med draghundar och vargar, indianer etc. Den som givit sig hundsporten i våld kan förstå, hur det är att handha och uppfostra draghunder ovan polcirkeln. Att dessa hunder, s. k. »Huskie» — en korsning mellan schäfer och varg — icke behöva vara föremål för samma appelldressyr som våra hundar är självklart, men att dessa djurs karaktär och anlag inte göra dem alltför lättskötta torde nog också vara klart. Det betyder, att föraren måste vara utrustad med tjocka handskar för att därigenom eliminera riskerna för farliga bett. Skulle det hända, att ett dylikt spann blir skrämt och komma ifrån sin förare, då finns det ingen chans för honom att återfå spannet, med undantag för ledarhunden, som en vacker dag kommer och krasar på dörren

böra ovanstående, förut publicerade kommandoord användas.)

Tävlande hund måste deltaga i samtliga de moment, som äro upptagna i provningsordningen. Om sålunda visst moment ej praktiseras under den vällning, varvid hunden är van, måste även detta moment inövas under tränings-tiden.

Tävlingsledningen äger rätt att från provet utsluta hund, som visar sig alltför skarp eller av annan anledning är olämplig för fortsatt deltagande.

till kojans. För föraren återstår inget annat än att anskaffa ett annat spann.

Med dessa ord vill jag inleda den kommande intervjun.

Herr Flood förstår nog att jag som »hundgubbe» är mäktiga nyfiken på att få höra någonting om de erfarenheter, som vunnits beträffande draghundarna ovan polcirkeln.

— Vid vilken ålder kan man med utsikt om gott resultat begynna dressyren av en Huskievalp, för att denna ska bli en god ledarhund?

— Vårvalparna födda i mars börja vi öva med lätt körning vid »frys upp», dvs. i augusti. Nu är att märka, att dressyren är mycket enkel. De måste framför allt bli draghundar... Pälsjägarna ha i regel en vid cirkel med ett tiotal kojor, vari de övernatta och avståndet mellan dessa övernattsplatser ungefär en svensk mil, så någon konstakning blir det aldrig fråga om. Vi lär dock hundarna att lystra till kommandoorden höger, vänster och marsch framåt samt ohoj, som är stoppsignal.

— I en del nordpolsberättelser förekommer uppgifter om att piskan brukas rätt flitigt vid start eller framåt, vad det heter? Detta förekommer väl bara i romanerna, hoppas jag!

— Piskan använder vi sällan, aldrig vid dressyr — endast om »vargen» i hunden tar överhanden och den börjar cirkla, dvs. går till anfall mot mannen, som driver spannet.

— Jag undrar om hundarna liksom guldrävarna få övernatta i igloo e. d.?

— Hundarna krypa alltid ner i snön på natten. Ledarhunden går sist till »sängs» — ner i snön. Han övertygar sig om att alla välbehållna komma ner. På morgonen är ledarhunden först uppe.

— Vad för slags mat få hundarna och huru många gånger om dagen?

— Någon frukost serveras inte och ej heller kaffe på sängen. Hundarna få mat varje kväll, ett stycke rått kött eller en stor fisk, ungefär 1—2 kilo.

— Hur länge kan en Huskies vara utan mat och ändå arbeta hårt?

— Det hör till undantagen, att hundarna inte matas varje kväll. — En gång var jag utan mat åt mina hundar tre dagar. En Carribu (fjällren) kom i vår väg och jag lyckades skjuta den och tur var nog de', annars började nog hundarna att tänka på att jag själv kunde bli ett lämpligt skrovsmål.

— Hur är det, förekommer draghundstäv-

Några tankar med anledning av nya prövningsordningen

Tid efter annan ändras våra prövningsordningar, efter vunna erfarenheter. I år får vi tävla efter en del nya bestämmelser. Att dessa tillkommit efter moget övervägande behöver vi väl ej betvivla. Men det blir väl alltid så när något nytt måste användas, att en del frågor uppstå? Här har nu vår prövningsordningskommitté utarbetat vissa bestämmelser, men borde ej dessa bestämmelser innan de fastställas utgå till de olika lokalavdelningarna och dessa därigenom finge en möjlighet att yttra sig? Detta vore kanske till fromma för brukshundsarbetet. (Samtliga lokalavdelningar — som då funnos — ha haft ärendet för yttrande. Red. anm.)

Till den nya prövningsordningen har fogats vissa bestämmelser, som man måste fråga sig vilken nytta dessa göra. Varför har bestämmelsen om att minst tre månader måste förflyta innan vederbörande får tävla i närmast högre klass efter vederbörlig uppflyttning? Enligt undertecknads förmenande kommer detta att medföra en nedgång beträffande deltagarantalet vid de olika bruksproven. Låt oss syna saken riktigt. Herr A har en tik, som han under en längre tid tränat som exempelvis rapporthund, men på grund av de tvenne löp-

lingar där uppe — kanske mellan vita och indianer?

— Indianerna bry sig sällan eller aldrig om att dressera hundar, ty för dem finns inga transportproblem. De lösa transporterna på så vis att när de dödat ett villebråd, älg eller ren, så slå de läger runt det dödade djuret och stannar tills detta är uppätet, då de flytta en bit till nästa mål. Det är de vita som måste hålla transporterna igång. Roligt är det att se på när indianerna ger sig ut på resor. De ha en liten släde på vilken de lasta sina förnödenheter. Kvinnorna tjänstgöra som dragare och mannen går då efter och skjuter på släden med en lång påk. Ibland kan man dock få se dem med en hund förspänd släden.

Ja, detta något om hundproblemet i den kalla nord och vi få väl hoppas att David Flood berättar mer en annan gång.

Eric Sundlöv.

tiderna icke kunnat delta i någon tävling. Så passar det sig ett år att i X Y och Z avhållas tävlingar med någon veckas mellanrum. Herr A är bosatt i Y. Enligt de nya bestämmelserna får herr A ej tävla i någon högre klass efter uppflyttningen förrän om tre månader. Säkert reser inte herr A till någon av de andra platserna utan han föredrar att tävla hemma, eller möjligen reser han till X men ställer ej upp på hemmaplan. Alltså tvenne klubbar som berövas en deltagare. Att denna bestämmelse kommit till för att en icke tillräckligt tränad hund ej skall ställa upp betvivlas ej, men om den ej är detta så är det ju domarens sak att ej godkänna hunden. En annan följd av denna bestämmelse är ju att en anordnande klubb, som ej har den första tävlingen inom ett visst område, alltid kommer att berövas ett flertal deltagare; endast nybörjar- och ett antal segrarhundar blir de som deltagar. En annan fara föreligger också och det är, att alla hundägare väntar att tävla tills dess det blir en tävling inom den egna klubben.

Därför ett råd till prövningsordningskommittén: Slopa snarast möjligt och helst omedelbart denna tremånadersbestämmelse, till fromma för brukshundsarbetet.

Iron.

*

Sign. är nog inte precis ensam att förfäktas denna sak. Men hur vore det om de varma känslorna för uppflyttning något svalnade och ett mera varmt intresse för en noggrann utbildning av hunden kom till synes? *Red.*

Höstens tävlingar

Under förutsättning av Svenska Kennelklubbens medgivande äro tills vidare följande tävlingar fastställda för höstsäsongen.

Nynäshamn 25/8, Gävle 1/9, Varberg 1/9, Västerås (SBK lokavd) 8/9, Göteborg (Brukshundarna) 15/9, Stockholm 22/9, Stockholm (NM) 28/9, Norrköping (Rikssegr) 6/10, Göteborg (SBK lokavd) 13/10, Hälsingborg (gemensamt Hbg, Malmö och Lund) 19—20/10, Uppsala 20/10.

**Anmäl Eder hund till utställningen
i Sundsvall och Stockholm!**

Prick av Janabo död

Den 31 maj 1946 avled rottweilerhunden Ch Prick av Janabo, den sista avkomman efter importerade Armin von der Vogelklause. Prick var vid sin död på sitt 13:e år, en ganska sällsynt ålder för en aktiv rottweiler.

Prick genomgick vid 1½ års ålder dåvarande FSSSH:s dressyrkurs och deltog sedan i alla arrangerade hundtävlingar och avancerade snabbt till skyddshund i segrarklass, men övergick sedermera till spår och erövrade inom denna gren sitt championat. Han har dessutom erhållit ett första pris i segrarklass på utställning.

År 1942, då Prick »drog sig tillbaka» från tävlingsbanan, var han faktiskt Sveriges mest prisbelönta rottweiler och kunde ståta med 53 priser.

Trots att Prick de sista åren icke deltog i tävlingar, var han och hans Matte fru Judith Brandbeck trogna besökare ute vid klubbens sportstuga i Helenelund. Prick var en genomgod hund och fullkomligt pålitlig och snäll mot både människor och djur. Rottweilerrasen har med Prick av Janabo förlorat en av sina bästa representanter. Att sorgen och saknaden är stor för fru B., då hon förlorat sin gode kamrat och trotjänare, förstår var och en.

**Anmäl Eder hund till utställningen
i Sundsvall och Stockholm!**

Duktiga hunduppföstrare

Juli månad har gått till ända och därmed mina semesterdagar. Men minnena hopas, glada och goda sådana. Minnen från stunder, då man fick vara tillsammans med klubbkamrater på skilda orter, på Gotland, Karlskrona och Göteborg. Meningen var, att jag även skulle gästa Hälsingborg, men vädrets makter menade någonting annat och därav blev intet.

För att fatta mig kort må det vara mig till-låtet att säga ifrån, att det finns mycket goda både instruktörer och hundförare på samtliga platser. Personer, som gå in för saken med liv och lust och med en noggrannhet av stora mått. Heder åt sådana medlemmar, som äro djurvänner och ärligt arbetar för sina älskingsdjur — hundarna.

Vidare konstaterade jag att våra C-domare, som fungerade vid de officiella proven i appellklassen, voro samvetsgranna och därmed även ärliga i sina domslut. I detta sammanhang vill jag ge dessa »ungdomar» (både gamla och yngre) ett vänligt råd: »Låt er aldrig förledas att till följd av lokalpatriotiska känslor eller andra orsaker rucka på rättskänslan. Gör det edert samvete bjuder och strunta i vad bakdantarna säga, ty en bra vara rekommenderar sig själv. De, som inte kunna göra sig gällande på annat sätt än att förtala andra, äro min-sann inte mycket värda i det långa loppet.»

Tävlingar förekommo i både Visby och Karlskrona och goda resultat — för att inte säga prima — uppnåddes, varom prislistan från Karlskrona skvallrar (Prislistan från Visby har icke kommit red. tillhanda).

Prislista.

APPELLKLASS

- 1) Lord, 1347 UU, sch, Harald Havby, 287% p, 2) Rintie, 3233 VV, sch, Björn Ljunghäll, 287 p, 3) Onny, 5 XX, doberm, S Lagerkvist, 275 p, 4) Buster, 20 XX, sch, O Johansson, 268% p, 5) Wulf, 1348 UU, sch, G Svensson, 268 p, 6) Victor, 1597/1946, boxer, S Stjärnegård, 265½ p, 7) Cesar, sch, äg A Stenback, förare I Viberg, 260% p. Samtliga uppflyttade.

BESTÄLL HOTELLRUM I TID

till Nordiska Mästerskapen och utställningen i Stockholm.

**Expeditionen åtar sig icke
rumsanskaffning!**

Dressyrkurserna

Inom våra lokalavdelningar anordnas årligen dressyrkurser, därvid mer eller mindre goda resultat uppnås. Det goda eller det dåliga resultatet beror av helt naturliga skäl till största delen på vederbörande lärare = kursledare, som — förutom mångkunnig dressör — måste vara en god pedagog. En kursledare måste vara energisk, glad och underhållande om inte lektionerna skola bli tråkiga och så småningom avfolkade. Det räcker inte med att kursledaren i en mycket blygsam och försagd ton kommenderar sitt, höger, vänster och helt om marsch och sedan blir stående och betraktar, hurusom eleverna varv efter varv vandra runt i ridhuset för att slutligen »säcka» ihop av överansträngning och ledsnad.

Kursledarna måste försöka vinnlägga sig om att göra lektionerna till glädjestunder, där eleverna känner det som en lättnad och avkoppling att få vara med —!

Vidare måste kursledaren kunna svara på en hel del mer eller mindre egendomliga frågor, och detta på ett övertygande och rätt sätt. Han skall själv — om en hundägare inte kan fatta instruktionen eller »rår på» sin hund — kunna taga sig an hunden och med den utföra den begärda handlingen. Kursledaren skall dessutom visa sig intresserad för samtliga elever och särskilt hjälpa dem som inte hinna med samt inte börja något nytt moment, förrän alla elever nöjaktigt klarat den föregående uppgiften. Han får aldrig lämna en sämre elev åt sitt öde, ty då tröttnar denne. En fullgod kursledare brukar få alla med sig.

Tidskriftens spalter stå öppna för sakliga diskussioner i denna sak. Välkomna med korta inlägg —!

VALPAR TILL SALU

e Treff von Marjaniemi u Lola av Åsabo (e Nestor von der Natterburg u Pyrola av Åsabo) födda den 9 juni 1946. Leveransklara i slutet av augusti. Pris 150 kr.

Föräldrarna äro godmodiga, utmärkta både utställnings- och bruksdjur.

Som man är klädd, så blir man hädd

En schäfer med slokande svans och bakåstrukna öron. Från halsbandet ett koppel i en hängande bäge uppåt. I kopplets andra ända en byxficka ur vilken en underarm med en spetsig armbåge bakom en kutig rygg under ett par uppdragna axlar sticker upp. På andra sidan likadant med undantag för kopplet och hunden. Mellan båda armbågarna putar något ännu spetsigare utåt och uppåt och ger åt kavajens fall det utseende, som är så typiskt för halvpavans förefintlighet vid ryggslutet. Där nedanför åter ett par osäkra spiror i fladdriga höljen, förtäljande att skvalpstadiet för länge sedan inträtt i pavans utrymme. Vänder man på bilden och flyttar blicken ditupp, där själens speglar lär skola finnas, anar man varför hunden är det bästa hos människan och skäms inför den skygga blick, som då och då riktas mot husses röriga nuna. Och instämmer hjärtat i den replik, som signaturen en gång hörde en åskådare av officiella bruksprov fälla vid landsvägskanten: »Och säna ska få lov att dressera hundar.»

Jo, jo, man kan t. o. m. få se synen på tävlingar.

Och då börjar det gå upp för en enkel nybörjare, varför det inte finns något i SBK:s klubbmärke, som har med hundar att göra. Hur skulle det vara ifall vi försökte sköta om, så att alla kan med att bära ett märke, som visar att han är hundman — och är glad för det?

Hur skulle det vara, om vi började i andra ändan? Om vi t. ex. tog och gjorde rent med spriten på våra tävlingar till att börja med? Och så propaganda. Och åter propaganda.

Optimist.

KENNEL KADETT

Kragsäter, Täby. Tel. 190

Till avel: danska importen Erik Menveds AMOR DskHSB 69401, 1 pris skl, certifikat, Visby.

Valpar till salu.

UTSTÄLLNING

i SUNDSVALL

den 25 augusti

Prisdomare:

Kontorscheff Th. Berneck för boxer
Köpman Axel Hellgren för collie och schäfer
Överkonstapel Einar Stohm för dobermannpinscher,
riesenschnauzer och rottweiler

Anmälningstiden utgår d. 16 augusti. Begränsat antal deltagare. Blanketter rekvireras från SBK:s expedition, Sveavägen 25—27, Stockholm.

Anmälningsavgiften är för enskild hund 15 kr i en klass och 10 kr för vardera av följande. För uppfödar- eller avelsgrupp ingen avgift. Stamboksföringsavgift 5 kr per hund, som ej förut är stambokförd. För icke stambokförda hundar måste stamtavlan ovillkorligen bifogas anmälan.

Medlemskap i Svenska Brukshundklubben eller Svenska Kennelklubben erforderligt.

Hederspriser mottagas med tacksamhet!

Ett av Sveriges bästa avelsdjur för schäfer

Champion NESTOR von der NATTERNBURG — står till avelstjänst för lämpliga tikar. Parningsavgift kr. 100:—.

Champion Nestor har erövrat första pris, certifikat och hederspris på samtliga utställningar han blivit utställd, både av svenska och tyska domare, samt erhållit bedömningen: utställningens vackraste bruksdjur, i Stockholm, Göteborg och Malmö.

Dessutom erhållit flera första pris i avelsklass. Även en av dess avkomma har erhållit första pris, certifikat och hederspris i Göteborg och Stockholm 1943.

Dir. H. ANDREASSON, Mölndal

Tel. Gbg 270317

Kennel av Asabo

Hundgården, tel. 68, Frillesås

DELTA G I H Ö S T E N S DRESSYRKURSER!

Champion Ols Buster, 735PP, som är landets enda utställnings- och bruksprovschampion (Dubbelch.) står till avelstjänst för passande tikar.

Äg. Herr Gösta Olsson Ols Kennel, Tegnebyvägen 12 Ängby

Tel. 37 17 13

E. Olofssons Boktryckeri AB, Stockholm 1946

Lösnummerpris 1 krona